

העור והרומב פרק תשיעי חולין

קכב.

עין משפט
נר מצוה

בג א ב מיי' פ"א מהל'
שאר חצות הטומאות
הלכה ט ופ"ד מהלכות
מאכלות אסורות הלכה כח
א [ופ"ג מהלכות טומאת
אוכלין הלכה יא]:

לעזי רש"י

חלרוֹב"א. רבֿשֶׁת.
הריצוֹ"ן [היריצוֹ"ן].
קיפּוֹד.
ליתִירֵד"א [ליישִׁירֵד"א].
לטֶאָה.
לימֶצ"א. שְׁבִלּוֹל.

שימה מקובצת

א חרד הריא לך ואמרתה
 כח: חוי: **ב** בשפלטתו:
 תחלה לכוליה כוית ביה:
ג קמל"ד הוה דאפי'
 פלטתו חיה מונוקט העור'
 במטלן ווא נקט בשלן
 וכי איתמר דא הוה
 בשפלטתו חיה איתמר
 הסי"ד מוהי"ד מפי' שהעור
 מבטלן מונוקט טעמא
 בעור תליא מלתא ואע"ג
 ולא בשפלטתו איהו הסי"ד:
 ומוסריה דבכל הוה
 דאמרו' נמי התם כל
 תלחין וימין בדיק: **ד** ואין
 זה חרד דין דמפרשני
 מלחיה דין יהודה חס"י

א אמרת בשלמא פלסיתו סבין דרבי ישמעאל לא במלח רב הונא דאמר בר' ישמעאל. וא"ת והא ר' ישמעאל בלא כנסו קאמר ור' יהודה צני כנסו דלאמר רב הונא וי"ל דפלוגומיהו דר' ישמעאל ור"ע בנפלתו חיל לך לא צני ר' ישמעאל כנס אלב פלסיתו סבין אי לא בטל צני שמה ר' ישמעאל צריד נמי

כניסה ועוד דרכי ישמעאל נמי (א) כנסו איירי ואין זה דוחק כן כמו דמפרש מלמיה דרבי יהודה הכי: **ר**ב הונא דאמר במאן. לעיל (דף קכא). כי קאמר וחד אמר מקצת פלגתו חיה ומקצת פלגתו סכין דרבי דרבי למימר דפלגתו סכין הוי פלוגתא דרבי ורבנן דלר' יהודה לא בטל ט' ולא מני למפריך דלר' כנאן אי אמרת לר' ישמעאל דבטל כדפריך הכא דליכא לאוקומי דר' יהודה דאית ביה כוית יחד אזל לרב הונא פריך שפיר דכפי בקומי: **דאמר במאן.** וא"ת ודילמא הא דלמאר רב הונא ז' חזאי זיתים שישן על העור העור מבטלו מיירי בלא כנסו אזל כנסו מודה דלא בטל וי"ל דהא פשיטא ולא איצטרך ליה לרב הונא לשמועין דעור מבטל ט' (ועוד דהעור מבטל משמע מתחלה העור מבטל ותו לא מהני להו כנוס): **ע**ור אדם שהוא. כדמפרש טעמא דריש דס הנדה (גמ' דף נה.) דלא הוי דומיא דעס אדם דעור גזעו מחליף: **ע**ורות אביו ואמו שמיחין בו. ואע"ג דמת אסור בנהגה ובכל אלא אסור לעשות מעוין שמיחין בו ט' מ"מ לא הו גזרי רבנן משום דאסורין שיהיה טמא אלא משום אביו ואמו דחמיר טובא וא"ל לומר דנקט אביו ואמו משום דשמיחין גביה: **א**בא רישא שומא דאורייתא היא. והשם חשיב עור אין גזעו מחליף משום דמקומו נעשה ללקח על צמר כדלמרינן פרק דס הנדה (גמ' דף נא.)

בן חוץ מעור אדם אמר עולא דבר תורה עור אדם
 ש אמרו טמא גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו
 ונני לה ארישא כ"ש אסיפא ומאן דמתני אסיפא
 דאורייתא: ועור רכז: [וכו'] במאי קמיפלגי מר
 רבך ומר סבר האי נמי רכז: עור חטרת של גמל
 ה אמר עולא א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא טענה
 נה למעון ולא טענה מהו בעי אביי לא הגיע זמנה
 קו יתיב ר"ל וקמיבעיא ליה כמה גמל הרכה א"ל
 הכי א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא טענה א"ל
 זירא וקמיבעיא ליה כמה גמל הרכה א"ל רבין
 לא א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא טענה הוה קתני
 א אמרת ^ט תא חזי מה בין תקיפי ארעא דישראל
 ראש וכו': וכמה עגל הך עולא אמר בן שנתו ר'
 ק איבעיא להו היכי קאמר עולא בן שנתו והוא שיונק

גב מתחת מקום שאין שער מפני שהוא רך: **האנקא**. ה'ר"נ
ק בתיק שלה שגדל והולך עמה תחלתו כעדהה ממש הוא בשוליו:
שהן מטמאין כבשר אם עידין נעשה עור ובטלו מתורת בשר
עידין: **יש להן עורות**. ואין מטמאין כבשרן: **גב'** דבר טורה
טעם ולקתדרה לישב עליהן ששומעין עור על גבי מטה במקום
נמי לא מטמא אלא מדרבנן כל שכן אסיפא דלא דקתי חזן
דעולא: **ומאן דמטי לה**. גזירה דעולא אסיפא: **אחרישא**.
טעמה. משוי: **הייז לקבלי**. שאמרת לה דבר טעם ויישר כחך:
אך אמרת. דבר חידוש אחד היה צידך שאין צידינו הרי אמרת
א ד' ישראל הוא כדאמרין בפרק קמא דיומא (דף ט:) מאן דמשתעי
לי ורבי זירא דמבביל סלק להבא כדאמרין בהשוכר את הפועלים
א דבבבלי ומחסידי דבבב הוא כדאמרין בהשוכר את הפועלים
א וסליק בגוה חזי מאי אכספיה להאוי מדרבנן: **והוא שיונק**.
עורו ואם עבר שנתו נמי אף על פי שיונק לא דתרי ענין:
וקאמר

מִן דָּף קֶדֶד. צִמְתָּנִי דִקְתָּנִי
מִן דָּף קֶדֶד. צִמְתָּנִי דִקְתָּנִי
מִן דָּף קֶדֶד. צִמְתָּנִי דִקְתָּנִי

אליבא דמאן אי אליבא
לא מבטל עור ואי
האמר מבטל עור
ישמעאל וכי אמר ר
עור ה"מ שפלתו ה
בטיל ת"ש ר' יהודה
אם יש כזית במקום
רב הונא והוא שכנ
פלתו סכין לרבי י
רב הונא דאמר כר
אמרת פלתו סכין
הונא דאמר כמאן אל
לר' ישמעאל לא ב
כר"ע פשיטא מהו
ה"מ פלתו סכין אב
קמ"ל מעמא דר"ע
ל"ש פלט חיה ול"ש
מפני מה ר"ע מטה
מבטל: **מתני'** (6) א
עור האדם ועור חזיר
אומר אף עור חזיר
גמל הרכה ועור הרא
הפרסות ועור בית הכ
של תחת האליה ועור
והחומט (7) ר' יהודה
(8) וכולן שעבדן או ש
טהורין חוץ מעור ה
אומר שמונה שרצ
גמ' (9) אמר עולא
טהור ומה טעם אמ
יעשה אדם עורות אמ
דמתני לה אסיפא וכ

בהן כדי עבודה מה-
שעבדו מהור ומה מ-
ואמו שמיחין מאן מ-
אבל ארישא מומאה
סבר האי אשון והאי
הרכה: וכמה גמל הר-
בעי ר' ירמיה הגיע:
למעון ומענה מה ר-
רבי ישמעאל בר אב-
תיב לקבלי יתיב רב-
בר חנינא הכי אמר נ-
לה א"ל חדא הויא
לחסידי דבבל: ועור
יוחנן אמר כל זמן שי-

וְיָדוּר עַל חֶסֶד הָאֵלִיּוֹת. עוֹר
 לֹת בְּרִייתוֹ כְּעֶדְשָׁה אֵל וְיָדוּ
 וְיָכֹונֶן שְׁעִידוֹן. כָּל אֱלֹהֵי שֹׁאֵר
 עֲלֵיהֶן בְּרָגִלִים שְׁהוּא קִי
 הַי כְּלָל מַת: שְׁעִיחִין.
 שֶׁאֵל. דִּלְפִּילֵי כִי לֹא שְׁעִידוֹ
 וְנִמָּא מִדְּרַבְּנָן הוּא וְנִמָּשׁ
 הַתּוֹרָה: אֲשׁוּן. קֶשֶׁה: שֶׁ
 יִסְבּוֹר שֶׁלֹּא שִׁמְעָה: חֲדָה הַ
 חֲכָמִיךְ: רִי"ל מִתְקִיפֵי דִלְפִי
 סְהַדִּי וְהִכָּה אִ"ל מִיב לֵן
 עֵינֵיהֶן נִשְׁתַּחֲוִי מִיֵּינֵיהֶן חֲלָלִי
 יִין דִּיק נִפְשֵׁיהֶּ וְשִׁגְרָם מִי
 וְהוּא בְּתוֹךְ נִמָּשׁ כִּכֵּר הוֹקֶשׁ

ישמעאל ור"ע בפירקין
זי תלמידי זיתים מטמאין ב
במגע דלחין גוגע וסחר
אלמלא לרי' ישמעאל לא מבט
ע פשיטא. דהא ממניחין
א אליבא דרבי ישמעאל.
רב הונא דרי אמר רבי
לא מבטל עור הני מילי
הי עששה שלי מדעת
ו סבין מדעת בטיול:
הונא והוא שנסב. אחר
לי דעתיה ללא בטליה
לא לא נסב לא. מדמוקים
מכלל דמבטלנא סבין
הא מקומות קאמר וקמי
אלמלא דרבי הונא ורבי

וְעַל־כֵּן הָיָה שֶׁלֹּא
 מִיֵּשׁוּעַ אֶלֶף עוֹר לֹא מִצְטָל
 וְעוֹר מִלֹּא הִדְרִי לְמִיָּהוּ
 מֵרַחֵם בְּשִׁלְמָא פִּלְטָסוּ סָכִין
 אֶלֶף נָמִי לֹא מִצְטָל עוֹר:
 דְּלֹקוּמָה לְרַבִּי יְהוּדָה
 מִתַּחֲלָה לְחַזְקִין וּפְסִיָּה
 עוֹר מֵעִיקָרָה הוּא דְּלֹאמֵר
 דְּלֹקוּמָה לְרַבִּי יְהוּדָה
 יִשְׁמַעְעָל וּרְבֵנִי כְּרַעִי:
 מֵרַחֵם פִּלְטָסוּ סָכִין. רַבִּי
 יְדִי דְּמִצְטָל עוֹר: רַב הוּנָא.

מסורת הש"ס

(ל) עיל: לה: [נצחית: נח].
 (ה) דה: [ה: א]. [נצחית: אלה]
 (ו) יוסף: [א] [נפ: בגטן: על]
 (ז) נדבא: נדבא: מליט: מלכות
 (ח) ערררר: ערררר: מלכות: עררר:
 (ט) שבת: [ה: א]. [נצחית: א]
 (י) דה: [ה: א]. [נצחית: א]
 (יא) [נצחית: א]. [נצחית: א]
 (יב) מלכות: [ה: א]. [נצחית: א]
 (יג) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (יד) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (טו) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (טז) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (יז) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (יח) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (יט) עררר: עררר: מלכות: עררר:
 (כ) עררר: עררר: מלכות: עררר:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אי אמרת
כו' דר' ישמעאל נמי
איכא למימר דבכנסו
איירי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] בעין משפט סי' מ"ג
וצדק. נ"ב וצפ"ד מהל'
אבות הטומאות הל' ח:

מוסף רש"י

[illegible]